

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

De truci meretricum ingenio cap. xii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE COELIBATV

ritus oraculum. M. Catonis asserentis nullam esse impudicam, quin sit protinus eadem & uenefica, & ueneficii simul rea. Quam frequens autem, & quae familiaris ueneficiorum usus foeminis esse soleat, ita quodam à Romanis deprehensum fuit. Nam, ut, T. Lilius narrat, quo tempore ex optimatibus, & primoribus urbis Romae multi incognita peste morerentur, ab ancilla tandem patefactum est complurium matronarum scelus, quae uiros suos clandestinis insidiis aggressae subito ueneno necarent: quocirca rein iudicium protracta, centum, & septuaginta numero fuerunt, quae uiros sic interemerant: quae omnes sub uno simul iudicio, capitali supplicio damnatae sunt. Quis ergo, si uxores, quum aliquo exagitantur furore, letalia medicamina soleant maritis exhibere, sperabit sibi meretricem fidelem? quandoquidem haec sint natura ad hominum perniciem semper instructae: & praeter uxoribus feroces, & rabidae leaenae potius censendae, quam foeminae.

Detruci meretricum ingenio. Cap. XII.

Quam improbi uero, quaeque feri sint meretricum mores, nulla potissimum ratione arbitror posse se facilius explicari, quam si bestiarum quantum uis ferarum ingeniis conferantur: quando illas haec saepe numero & anteeant saeuitia, & adsequunt furore. Immutat enim eas nimia malitia ex optimo ac mitissimo, animi mali in atrocem naturam, ferosque mores belluarum: usque adeo ut multis saepe nominibus illarum haec superent ferociam. Quid enim inter armenta tauro pugnacius? quid ea ceruice durius? tamen facile deposita feritate mitescit: discitque moriger & mansuetus subdere ceruicem iugo: ac officiose parere imperiis sibilis & uocibus bubulcorum. At foemina improba indomabilis est: nullaque; uel ul flectere, uel obsequio demereri, eam potes,

ut, tractabilis, grata, mitisve fiat. Quid in syluis leone sæ-
 uius, uinculorum tamen patiens factus & Innatæ trucu-
 lentia oblitus, fera ora magistro suo tractanda suppo-
 nit. Inter serpentes quid perniciosius aspide: incantans
 tamen per tracta carmine deponit uirus, mitisq;
 ac placida finit se innoxiam hominum manibus contre-
 ctari. At impudica, ac procax meretrix, ut illam ira, sic
 & hanc superat ueneno: atque quo timetur minus eo
 magis lædere solet. Non enim formidatur, ut leo, nec
 euitatur, ut aspis, quum tamen utroq; nocere plus pos-
 sit. Danielem in lacum demissum reueriti leones homi-
 nis innocentiam, prostrati adorauerunt. At Iezabel me-
 retrix Naboth iustissimum, atq; innocentissimum uirū
 nihil uerita, circumuentum falsis testimoniis, lapidibus
 ciuium suorum iniquoq; obterendum dedit. Heliam quoq;
 quem corui seruatorum in morem seduli pauerant, eadē
 foemina, ut unā cum Naboth perderet, diu sauitia plus
 quam fera immaniter persecuta est. O muliebris ergo
 nequitia detestanda crudelitas, feræ parcunt, aues pa-
 scunt, mulier insidiatur, & perimit. Feris itaq; bestiis me-
 rito confertur foemina iniqua, atque eis immanitate, sæ-
 uitiaq; præponitur. Feræ siquidem bestia haud teme-
 re quenquam lædunt, nisi prouocata: at mala foemina,
 ultro sauit, nec in ullos ferocit grauius, quàm in eos qu-
 de se bene merentur. Quis ignorat, & tigrides, & urfos
 mitiscere interdum, & lupos, & apros, ac ferocissimas
 quasq; belluas solitas inter homines aliquando mitiga-
 ta feritate uersari: atque mites, & placidas ad hominis
 gratiam mansuescere: quin & elephantorum feritatem
 usque ad seruilem operam deducit assidua cōsuetudo
 & blandum obsequium nutritoris: at obscœna mulier
 nulla ui, nullo humano studio cicurari potest, ut ab infe-
 renda iniuria odii exaturata desistat: & innocua inter ho-
 mines commoretur. Immo furore plusquā ferino cor-
 repta, iniuriis æq;, ac gratia ex impetu ingenii sui raptur

Dan. 6

3. Reg. 21

Ibidē. 17.

DE COELIBATV

ad offensam: ac nemini ferè plus nocet, quàm cui plus blanditur: ut in summa & irata, & blanda iuxta sit pessimum animal foemina meretrix. Quocirca minus mihi recte uidetur respondisse Bias ille sapiens Græciæ cuidam interroganti, quod esset animal omnium maximè noxium: quum responderit: inter immitia uidelicet tyrannum, inter mitia adulatorem. Fortassis rectius respondisset (ut arbitror) inter mitia pessimum animal esse foeminam blandam, & nequam. Est enim quoquo modo te habeas erga eam noxium animal foemina improba: uehemensq; immoderata in utranque partem: nam aut amat, aut odit immoderatus: nihil est medium. Nescit hæc amare, sine furore, nescit odire sine perniciè: idemq; huic ferme exitus est, & odii uolenti, et amoris infani. Liviã uirum suum interfecit, quem nimis oderat: Lucilla uero & ipsa suum perdidit, quem nimis amaue rat. Illa sponte miscuit acconitum: hæc imprudens pro amoris poculo propinauit uenenum: dispari quidem animo, sed pari euentu hostis utraq; marito: illa dum grauius odit, hæc dum amat intemperantius. Neque admodum mirum est, si hoc sæpe contingat furentibus foeminis: quoniam, ut ait Cicero, mulier naturaliter abundat audacia: cõsilio autem, & ratione deficitur. Et ut de amantibus interim taceamus: nihil uidetur iratae foeminæ, quem odit hominem, neci tradere: & utcũque tollere de medio: nihil uolare iusturandum, nihil fas, nefasq; confundere: & mare cœlo (ut dici solet) & cœlum terræ miscere. Mulier iniqua quicquid est malæ supellectilis secum ferre, atque assidue gestare sinu solet: linguam scilicet fallacem, manus furaces, oculos fascinantes, cor infidum, falsum consilium, præceps iudicium uentrem deuorantem latifundia. Addas his acconitum, maleficia, bella, uastitates, incendia: & quicquid denique est usquam mali, aut rei pestiferæ in orbe uniuerso, Per quàm sanè uerum

est, & falsum illud de muliere prouerbum. Ignis, mare, mulier tria mala. Hæc interdum nequiter blanda est, & quos plus oderit, amare plus simulat. Interdum uero nequiter irata, ut quos plus amat, illos plus angat, atque aspernetur magis. Verum quia inconstans est, atque natura iracunda, nescit diutius amare: quia ultrix, & tenax odiorum, atque memor iniuriarum, nunquam uere reconciliatur, sed perpetuo odit: quia petulans, et lasciuia, nunquam uno amato re contenta est: quia auara, & procax, nulla ei patrimonium sunt satis: quia fallax, & adulatrix nulli unquam fidelis: quia temeraria, & impudens, diffamare quemlibet non ueretur: quia loquax, et garrula, tacere id tantum potest, quod nescit: quia denique (ut semel finiam) est præceps, improba, & discors, odia, rixas, similitates nunquam intermittit serere: lites, & turbas, inter amicos, cognatos, & fratres gratis concitans: ita ut domi, foris, in patria, & peregre, semper mali aliquid paratum habeat: sed ante omnia, facem, & fomitem ad conflaganda libidinis incendia: turbinemq; & tempestatem ad castitatis naufragium faciendum.

Qualis sit foemina impudica, & q̄ pessimum
malum. Cap. XIII.

Sed quid est opus hic aliud de mala foemina dicere, q̄ quod nobis paucis uerbis Chriostomus scite admodum, & uenuste aureo suo patefecit eloquio: suisq; (ut aiunt) delinuit coloribus? Quid est, inquit, mulier, nisi amicitiae inimica: ineffugabilis poenae necessarium malum: naturalis tentatio: desiderabilis calamitas: domesticum periculum: delectabile detrimentum: mali natura boni colore depicta? Profecto tam belle, tam graphice sapientissimus doctor